

Forholdene ude i det praktiske Landbrug, at det er Dyrlægen, der siger til Landmanden: Her kan foretages en Undersøgelse; den koster dig ingenting, Staten betaler det hele, baade mit Honorar og mine Kørselsudgifter og ogsaa den Bagatel, som Blodprøven andrager, og det kan aldrig skade dig noget, at du faar at vide, om du har smitsom Kastning eller ikke i din Besætning. Saa skulde det være en ophøjet Natur, der sagde: Nej, jeg vil alligevel ikke have det at vide, for Statskassen skal skaanes. Saaledes er det gaaet til, at Udgifterne er steget saa stærkt, som de er, men det ærede Medlem tager ganske fejl, hvis han tror, at det er Landmændene, der efterhaanden er blevet bekendt med, at de har en Anmeldelsespligt.

Nej, det er en død Paragraf, fordi den ogsaa i sin Tilblivelse har savnet Forbindelse med Virkelighedens Verden. Naar den har kunnet vedtages enstemmigt her i Rigsdagen med Tilslutning fra alle og fra Ministeriet, forstaar jeg det saa udmærket; thi det er jo sandt, at den smitsomme Kastning er en af de mest ondartede Husdyrsygdomme, vi har, og maaske den, der, naar vi tager længere Perioder, er Aarsag til de største Milliontab, og jeg forstaar da udmærket godt, at man, naar man beskæftiger sig med Lovgivning om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, siger: Denne Sygdom, som er en af de allerverste, maa vi ogsaa træffe Foranstaltninger imod, og den maa ogsaa med i Loven, og saa kommer den ogsaa med i Loven. Man gør et Forsøg, man prøver paa, om der ikke er noget at gøre ad Lovgivningens Vej.

Men dér er det, jeg siger, at hvor paa-skønnelsesværdigt end Motivet kan have været, skal man her fra Lovgivningsmagtens Side — og vi kan godt trænge til at erindre det i mange flere Tilfælde — altid passe paa at være i Overensstemmelse med det praktiske Liv. Og her har man efter min Opfattelse truffet en Bestemmelse, der ikke blot, som jeg sagde, da jeg fremsatte Lovforslaget, savner den videnskabelige Underbygning — og det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen, der jo er særlig sagkyndig, har givet mig Ret i denne Udtalelse —, men den savner i Virkeligheden en Ting til, idet den nemlig ikke tager Hensyn til den Maade, hvorpaa den paagældende Sygdom forekommer her i Landet.

Hvis smitsom Kastning var en Sygdom, der var ganske ny og optraadte i Aar med nogle ganske faa Tilfælde, 100 eller 200, var en saadan Lovbestemmelse paa sin Plads, saa var det et Forsøg værd at

prøve paa at standse denne Sygdom. Eller hvis det var en Sygdom, der nu var ved sin Afslutning, og der kun var 100 eller 200 Tilfælde tilbage, før vi var færdige med den, kunde en saadan Lovbestemmelse ogsaa være paa sin Plads. Men vi ved jo, hvorledes smitsom Kastning forekommer, ved — det nytter ikke at nægte det —, hvor almindelig udbredt den er, og at den er udbredt paa en saadan Maade, at i Virkeligheden ingen med Sikkerhed kan sige, om smitsom Kastning foreligger eller ikke. For det er ikke altid saaledes, at den forekommer i en Besætning, saa at vi alle sammen kan se det; det kan vi ofte, men den forekommer ogsaa skjult, saa at der overhovedet ikke forekommer smitsom Kastning, men Smitten er der alligevel, og hvis man indfører en Ko fra en anden Besætning, kaster den. Mange Besætninger har det fast og konstant paa den Maade, og det er slet ikke saa let og simpelt at afgøre, at dér er en Besætning, der ikke har smitsom Kastning, og dér er en Besætning, der har smitsom Kastning. Jeg tror, at den samvittighedsfulde Dyrlæge vil give mig Ret i, at ikke en Gang det Skel er man i Stand til at drage.

Forholdet er i Virkeligheden det, at enhver Landmand, der køber Køer paa Markeder, og enhver Landmand, der sender sine Kreaturer paa fælles Græsgang, maa være fortrolig med, at han faar smitsom Kastning i sin Besætning, og man vil ogsaa i de allerfleste Tilfælde finde, at der i saadanne Besætninger er smitsom Kastning. Hvis man vil isolere sin Besætning og derved undgaa smitsom Kastning, er der i Virkeligheden kun eet Mittel for den praktiske Landmand, og det er, at han helt og holdent har Selvopdræt. I samme Øjeblik, han begynder at handle, maa han tage de Konsekvenser, det kan give, og jeg tør sige, at i det Øjeblik er der ingen Lovparagraf, der kan beskytte ham. Det er efter min Opfattelse Sandheden paa dette Punkt.

Det ærede Medlem udtalte, at det var inkonsekvent, naar jeg i et andet Lovforslag havde indført Anmeldelsespligt med Hensyn til en smitsom Plantesygdom. Nej, det er det ikke, for den smitsomme Plantesygdom, en Kartoffelsygdom, der er Tale om her — der kan maaske ogsaa blive Tale om andre —, forekommer netop meget sjældent her i Landet, paa meget begrænsede Jordstykker, i enkelte Haver i Jylland, og der er da Grund til at kræve Anmeldelse og Isolering. Hvis smitsom Kastning forekom paa samme Maade, kunde der være Tale om at tage fat. Det er muligt, at den